

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlatai és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

Hirdetési árak:
 Egész évre 4 frt
 Fél évre 2 frt
 Negyed évre 1 frt
 Egyes szám 10 kr.

Hirdetők még elfogadhatnak:
 Budapest: Goldberger A. V. és
 Eötvös B. kfrd. irod. Bácsban:
 Székely H., Dukos M., Oppelk A.,
 Daube G. L. és társai és Hornél.
 Brúban: Stern M.

Nyitlár pótisora 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztí önségélyző szövetkezet”, a „Csaktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Társadalmi pangás.

Egyik közkeletű frázis, hogy a társadalom pang, erőtlen és csak torzsalkodik. Politikai összemérkőzésekben merül ki, a győző lepi el a közéletet és a társadalmi közéletet és a társadalmi önkényes összetársulásban az előkelő helyeket, mely aztán elég ok arra, hogy az ellenlétes párt tagjai sértett önértékből, kényelemszeretetük leplezésére, lemondjon minden közcselekvésről. A győző párt pedig beleun a társadalmi nobile officiumok fázasztó viselésébe: és meghal minden kulturális, szépészeti és emberbaráti célunk. Meghal az emberben az a vágy, hogy társasírtkezéssel tegye kellemessé pihenésének perczeit.

Bizonynyal mondom: a pártusák ölték meg a társadalom munkáját a legtöbb helyen. Bizonyos kiskorúságról tesz ez tanúságot, hogy az alkotmányos csatározásokban kapott sebeket sem tudják behegeszteni.

Oh, mikor jössz el te társadalmunkat gyógyítani hivatott veres-kereszt, mely bekötözve beteg társadalmunk sebeit, lábra állítaná! Hiszen olyan nagy igazsága van egyik klasszikus műveltségű államférfiunknak, midőn a következőket mondja: »A társadalmi élet biztosítja külső szabadságunkat, védi jogainkat és javainkat s eszüközi, hogy az ember biztosított szabadságával szellemi céljait, végrendeltesét létesítheti. Vagy miért oly kevesen akadnak a

kik irodalmunk bölcsőjének axiómáját figyelembe nem veszik:

»Téved, ki táplál oly hitet,
 Hogy mások nélkül ellehet;
 Még jobban, aki úgy bizik,
 Hogy őt nem nélkülözhetik.«

Igen, igen, mert csak a nélkülözhetetlenek erőszakolt önteltesége szintén mélyéges nagy ok, a mi társadalmi pangásunkban. Hiszen nem az a baj minálunk, hogy társadalmi összetársulásra hiányzanék a vállalkozás kedve. Az egyesületekben pazar módon rendelkezünk, elannyira, hogy ma már az egyesületi tagságnak is lehet valaki koldusa. — De mit mivelnek e társadalmi egyesületek? Az erő elforgácsolás képessé teszi e társadalmi összetársulást, arra igazán nem gondol senki.

Azért rendelkezünk ezzel a közkeletű frázissal, hogy a társadalom pang, szomoruan pang.

Magyarság ünnepe Muraközben.

A felső muraközi hegyvidék állami iskoláinál július hó 10 és 11-én tartattak meg az évről-évre vizsgák, nagy lelkesedéssel, kitűnő szellemi eredménnyel, a vármegye és közigazgatási-bizottság képviselőinek, a muraközi és vendvidéki tanítók sokaságának és a magyar kultúra fényes diadalát meghatározóan ünneplő nagy közönségnek jelenlétében.

Ugyanis évről-évre nagyobb mérvet ölt e természeti szépségével is rendkívül megkapó vidék iránti érdeklődés; évről-évre több szívet hoz lázba a nemes felhevülés, melynek egész varázsát csak az érezheti teljes közvetlenséggel, ki hatása alatt állott már e határszéli iskoláknál megtartott vizsgák lelket megindító lefolyásának.

E hó 10-én már reggel 8 órakor Csaktornyáról Vashegyre érkezett a küldöttség; innen az első vizsga meghallgatása után az egész társaság Stridóra, a hegyvidéki muraközi állami iskolák gócpontjára indult.

Városi előjáróság és közönség, a tanítványok és növendékek kitűnő lelkesedéssel üdvözölték Svastits Benő főispánt, kinek kíséretében volt dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő; a megyei és közigazgatási bizottság részéről: Balaton József zalaegerszegi apát és esperes, dr. Felber Arthur kir. ügyész, Tóth István, Festetics Jenő gróf tisztartója, Vratsits Károly főszolgabíró, Margitai József áll. tanítóképezdei igazgató. A muraközi papság részéről Tischler József szelenczei esperes igazgató.

Horváth Gyula stridói előjáróság szép diadaliv alatt üdvözölte a megye főispánját, ezután pedig az egész társaság a növendékek meghallgatása céljából egy óriási körben felállított lombátorba vonult, mely hatalmas lobogó és koszoru diszeivel, a háziparból és kézimunkákból rendezett kiállításával, a középben padjaikban elhelyezett s

A „Muraköz” társasága.

GÖCSELEK PESTEN.

Két göcsei ember azért indult Pestre, — Hogy majmot lassanak egyszer életükbe! — És ahogy telérnek szép Pest városába. Feikérnek egy urat ilyenképen szólásra: — »Együttünk mi ide, Nemzetes nagy uram! Hobát majmot lassunk; de nem tudjuk hun van? »Majmot jöttek nézni, s nem tudják, hogy hol van? Nézzék ott is van egy — ott abban a bolthban! Csak hogy cupán nézni, annak nincs értelme! ? Mérgesíteni kell — s ez mulatság lenne...«

»Merteszünk mi mindent, amit csak tehetünk; Ippen ezért hoztunk egy kis pénzt is velünk.«

...»No akkor semmi baj. menjének csak oda; Mutogassanak be botjukkal a bolthba... És ha látni fogják, hogy kezd mérges lenni, Egy pár krajczárt dobjanak be neki. S aztán jöhetnek ottan, mert hát máskülönbén Bajba jöhetnek, bajba igen könnyen...«

— »Köszönjük alásan Nemzetes nagy uram! Holát megmutattá, hogy a majom hun van... Nem félünk mi attu' maj' elbánjunk vele, Hallottuk má', hogy nincs igen nagy ereje.«

...»Ott a két atyá, ott a bolt ajtóba — Hanstalan a beszéd nem hallgatnak szóra. Végre a vén zsidó — aki nekik majom — Méter pálcát kapja: »Dobom mindjárt agyon.«

»Hehe! most már mérges — látod koma, látod! ?

Üsd fejbe a botte — hadd tegyen kérdjéket! — Es a koma rögtön felemeli botját; De nem bántják, dobnak neki egy pár krajczárt... És ezután, mint ki jól végzi a dolgát, A két atyankia folytatja az utját... — Hazatérve otthon sok mindent beszélnek; Többek között egyszer a korcsmai népek, Hasonlítást tesznek, merthát azt kérdezik: — »Milyen az a majom?« — mondják meg ő nekik. — »Ostéig éppen ilyen mint a korcsmarosunk, Má' hogyha fejbe vörös sápkát huzunk!«

Farkas Károly.

BAKFISCH-KLUBB.

— Levél Jolánkához. —

Haljja csak Jolánka, a mi egyletünk történetét.

Kisasszony, ha így folytatja, kénytelen leszek az igazgatónőnel panaszt emelni, — szól és nyugodtan kiment a teretemből.

Böské lángvörös arccsal állott ott s bármennyire röstelltem, bevallok megis, úgy történt a dolog, hogy Böské kisasszony nem éppen ifjú hölgyhöz illő grimaszt vágott Werner tanár után.

Alig hogy az kitéte a lábát, Böské visszafojtott könnyei kitorok. S a ki fiatal lányt iskolában sirni nem látott, az nem tudja mi a sírás.

Társnői részvételjelesen vizsgálták Bökét. — Oh, a kialhatatlan, — mondta ő zokogva, s nékem ez az ember tetszett! — Hisz ez valóságos... hogy is mondjam, nő, igazi német tanár! végzé be Böské kisasszony mely megvetés hangján.

Megtörtölte szemeit és harsányan kiáltotta: — Tarsnőim, kik nem szándékoznak férjhez menni, tartsatok velem, alakítsunk egyletet a hajadonok egyletét.

A miss, egy régtanító angolnyelv tanárnőjét bevalasztották kor- és diszelnőknöknek, s ő ezen tisztségre nem kevéssé volt büszke.

Ida lett az alelnök, Böské a jegyző, Mariska és Márta voltak a tagok.

A miss lendületes beszédben azt proponálta, hogy nevezék az egyletet Erzsébet-egyletnek, Anglia hasonnevű királynője után ki tudvalevőleg nem ment férjhez.

Az indítvány elfogadatot.

E naptól kezdve minden szerdán összejött az Erzsébet-egylet öt tagja s tanácskoztak egyről másról. Ida fölvetette a kérdést, hogy milyen kolostorba menjen? Legjobb lesz a szürke testvérekhez, mert azt mondják, hogy a szürke szín hozzá igen jól illik.

Mariska kisdédővő nő, a gyermeknevelésnek szenteli magát, Böskének meg keteljei vannak es iránt, mert azt jegyzi meg, hogy Mariska még maga is rássorul a nevelésre. A gyűlések meglehetősen élénkek, a tagok össze is szórúlnak néha, de azért mikor a husvéti szünidőkre ki-ki haza utazott, mint a legjobb barátok voltak el kísérve a miss jó tanácsától, hogy ne hagyják elhatározásukat megigatni.

Két hét telte után Ida kivételével, vissza is tértek az intézetbe.

Szerdán összehívta a miss az Erzsébetegylet tagjait a rendes titkos ülésre, s az ő megnyitó beszéde után Böské elpirulva a kissé akadovva felszólt;

osztályonként változtatott gyermekek nagy sokaságával valóban pompás képet nyújtott.

A késő déli órák vetettek véget az összes osztályok vizsgáinak, melyeket a gyermekek gyönyörű éneke és hazafias szép szavatai fejeztek be.

S a mint a Dráva felől suttogó szellővel szárnya kelt a hazaszeretett áldásában nevelt kis honpolgárok édes éneke; a mint a mozsarak durrogásai a stajer bérczekről a horvát ormokig elvitték az ünnep híreit; a mint a gyermekek hazafias és értelmi fejlődésén odaadással csügghető horvát szülőknek arczára kiült a meggyőződés, hogy ezen állami iskolákból csakis az ő szellemi s anyagi boldogságuk árad ki: a növendékek rendkívüli szellemi sikerétől különben is meghatott közönségen oly megindultság vett erőt, a melyben ha még valakinek része nem volt, úgy szívének egy nagy és szent érzése marad ismeretlen.

Nagy elérzékenyüléssel küzdve köszönte meg királyi tanfelügyelő a főispánnak, hogy évenként elfárad a hegyvidéki vizsgákhoz; példás érdeklődésével megyei jelentőséget kölcsönöz a hazafias ünnepségnek s a megyei tanügy felvirágzását szívéből ápolva mindenkor atyailag buzdítja, lelkesíti és támogatja a vármegye és Muraköz tanítóóságát.

A jelenvolt küldöttség, különösen pedig a központból idefáradott vendégek buzgóságát legbensőbbben megköszönő kir. tanfelügyelőnek szép beszédére, a megye főispánja válaszával a nála szokásos megkapó ékes szózással.

Kijelenté, hogy nem ő várt köszönetet, hanem ő köszöni meg teljes készséggel azon valóban apostoli buzgóságot, melyet e fontos vidéken a magyar kultúra ápolásában kifejtve és érvényre emelve talált. Nagy elismerését fejezte ki dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelőnek a vármegye közönsége által is melegen átérezelt, az egész muraközi oktatást irányító törhellen fáradozásaiért. Az igazgató és tanszék vezetői odaadó igyekezetéről és kitűnő működéséről legnagyobb dicsőretekkel szólván, ismételt hangzotta, hogy minden évben nagy örömmel fog megjönni ezen vizsgákhoz, melyek mindenkor sok reménnyel töltik el lelkét a muraközi népoktatás jövője iránt.

A jelenlevő tanítóóság egész rajongással hallgatta azon férfiu kijelentéseit, ki mindenkor és minden irányban a nevelésügy igaz támogatója volt. A nagy közönség pedig

ismételt is lelkes elragadtatással fejezte ki halálját a főispán megjelenéséért.

Ezután pedig a magyaryelv tanításában kitűnő muraközi ésvendvidéki tanítónak a miniszter, a vármegye, nemesi választmány és egyes lelkes tanügybarátok által adományozott 770 frt jutalom osztatott ki. Ugyanezen összegből valamint még a jelenlevők által külön is felajánlott adományokból az összes hegyvidéki állami iskolák kitűnő növendékei is megjutalmaztattak.

Sok szellemes és hazafias pohárköszöntővel fűszerezett közebed követte Rác-Kanizsán a stridói vizsgát. — Az ünnepi közönség lelkes káviratot menesztett a kerület országyűlési képviselőjéhez dr. Wlassits Gyula vallás és közoktatásügyi miniszterhez, ki a megye főispánjához intézett távirati válaszában köszönte meg viszonzotta legmelegebben az üdvözlőket. Még ugyanazon nap vizsgáztak a rác-kanizsai állami iskola két osztályának növendékei is.

Junius 11-én először is a nem rég megnyitott királyi állami iskola növendékeinek igen sok eredményt feltüntető vizsgáját hallgatta meg a bizottság. Ugyan itt Gáspárlin Mihály felső-mihályfalvi lelkész és ezen iskola nagy buzgósága gondnoksági elnöke az előjáróság élén lelkes magyar beszéddel üdvözölte a főispánt és az egész társaságot.

A festső magaslaton elhelyezett második hegykerületi állami iskolában nyert befejezést a rendkívül érdekes s a benne résztvevőkre örökre felejthetetlen körút, mely jövő tanévben az alsó muraközi állami iskolákra is ki fog terjesztetni.

Különfélék.

Meriem. Kérjük tisztelt előfizetőinket, szíveskedjenek ez év harmadik negyede alkalmával előfizetéseiket megújítani s a hátralékokat bektőlteni!

Szastics János Zalavármegye főispánja e hó 9-én este Csáktornyára érkezett s az áll. tanítóképzésbe szállott. Kíséretében voltak dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő, Balaton József apát, dr. Felber Arthur kir. ügyész. Ő méltósága és társasága másnap és harmadnap résztvettek a hegyvidék iskoláiban tartott iskolai ünnepségeken. Főispán ur e hó 11-én Csáktornyáról Keszthelyre utazott.

Áthelyezés. Wütszner Kamilla perlaki áll. iskolai tanítónőt a vallás és közoktatásügyi miniszter ur az új-pesti áll. iskolához helyezte át.

Áthelyezés. Filipich Kálmán stridói lakos Zalavármegye főispánja a csáktornyai járás utbiztosává nevezte ki.

Uj kanonok. A horvátországi lapokból értesültünk, hogy Gáspárlia Mihály felső-mihályfalvi plébános legközelebb zágrábi kanonokká fog kineveztetni. Valóban méltó férfiu érte ez a szép kitüntetés! Gáspárlin plébános ur muraközi, dráva-csányi születésű, a ki noha tanulmányait Horvátországban végezte, magyarul saját szorgalmából, teljesen jól beszél, a népek valódi jó lelki-átja s a lelkészek igazi mintaképe. Ezen derék papnak a jó hazafinak Muraközbe való eltávolítása mindenkinél, aki ismeri őt, fájdalmas érzést keltené s egyedül az a tudat szolgálhatna vigasztalásul, hogy Gáspárlin ur szélesebb körben fog mint kanonok szent hivatásának megfelelően embertársainak hasznára lenni.

Villamvasut Budapestről — Csáktornya — Varazdig. Egy társulat e napokban adta be a kereskedelmiügyi miniszteriumhoz abbéli kérvényét, hogy Budapestről Varazdig villamos vasutat építhessen. A benyújtott terv szerint a villamos vasut Balatonfüreden, a Balaton zalai partján Keszthelyen, Kanizsán s Csáktornyan át Varazdig menne.

Muraköziek Budapesten. Több mint 100 muraközi napszamos állandóan Budapesten keresi kenyerét. Közülük mintegy ötven beliczei földmivel már hosszabb idő óta Budapesten s környékén a déli vasut vonalain teljesít napszamos munkát. A mérnökök, kik földjeinknek munkát adnak, kifogyhatatlanok a muraköziek dicsőretekében, Szorgalmas, jókedvű, rendes életű s megbízható munkásoknak mondják őket, a kik más s lázongó munkásokkal egyáltalán nem érintkeznek s a „Blau montagot“ hiréből sem akarják ismerni. — A muraközi munkások naponként 1 frt, 1 frt 20, sőt 1 frt 40 krt is keresnek, melyből alig költenek el valamit, mert étellel hazulról látják el magukat. Azt azonban kikötötték maguknak, hogy a vasut igazgatósága minden szombat este haza s vasárnap esti visszazárlítsa őket, a midőn a vasárnapot övéik körében töltik, magukat tisztaruhával s egy heti étellel (kenyér, túró) ellátják. A

— Kedves miss... Dicsőretek. Tisztelt dicsőretek! Legnagyobb öröm azaz sajnálatomra meg kell jelentenem, hogy az egyetlemből kilépek.
— Ön — ki — lép? S miért?
— Kilepek kérem, mert otthon a Guszti, azaz hogy a mama vagyis a Guszti, tetszik tudni cousinom, megkért...
— Nos és Ön?
— Hát kérem, mert otthon megígérttem neki, hogy hosszú megyek, ha a kinevezést megkapja.
— S mit keres ön akkor itt?
— Kérem tisztelt dicsőretek, a nővérem esküvére csak júliusban leszek, s a mama vagyis... nem akarja, hogy én addig otthon lábatlankodjak, mint mondja. Én most a Guszti beleegyezésével itt maradok a vizsgálatokig.

— Hallatlan, hallatlan! — kiált a miss — Bőske kisasszony, ön megszünt az egylet tagja lenni, távozzék az egylet helyiségéből.
— Rogton kedves miss, de Idától levél érkezett, melyben megkér, hogy tartalmát tudassam az egylet tagjaival.
— Halljuk, halljuk!
— Ezt írja Ida:
Kedves Bőske! — Őszintén sajnáljak, hogy újból vissza kell térned az intéseibe, szerencséd, hogy nem hosszú időre. Engem ugyan nem lát többé az iskola, mennyasszony vagyok. — Ilisz meséltem már neked a szomszéd birtokosról Honti Gézaról. Nagyon hercegi ember. Hát hogy, hogysem, — Géza husvétkor bevallotta hogy szeret: erre persze én mindjárt tudtam, hogy én is már

rég szeretem őt, a vallomást követte az eljegyzés a egy hónap mulva lesz a lakodalom. Az Erzsébet egyletbelieknek tanácsolom, hogy kövessék példámat.

Eljegyzés, háromszori hirdetés, esküvő. Ez a legbiztosabb szer, megszabadulni Werner urtól, meg a misztól.

— Mit, megszabadulni a misztól? Oh! ez háibatlan! — kiált föl a miss. Igy csak mi ketten maradunk? Nem ez lehetetlen, mondja Márta ki már amugy is unta a dolgot. Ily kevés taggal nem állhat fenn az egylet, közös akarattal főszerlatjuk. S föl is osztott az egylet, tagjainak nagy meglegedésére, c-upan Ő, Anglia ment ki sértőde a tereméből, megvetéssel nézve végig az Erzsébet-egylet inkonzekvens tagjait.

Kedves Jolánka, a kegyeleti klubjának hátsókőre ott kezdődik, a hol a miénk végződött s éppen e miatt reméljük, hogy hosszabb életű lesz, mint volt amaz vagyis legalább addig áll fenn, míg vágyaik teljesünek s főszerlatjuknak a missek már tirok mademoisellek zsarnoksága alól s mig hosszú ruhákat kapnak.

Vagy talán ezentul is kalandoznak a bakfisch egylet tagjainak gondolatai? Jolánkat s a bakfisch egylet tagjait üdvözli Irénke.

A HARKÁLY.

Cs—s község színe-java
Irtással van elfoglalva —
Benn az erdő közepében,

Megy a munka nagy serényen...
Közülük egy, amint felel,
Megáll rogtan majd minden kéz.
...No, mert vöröstejű állat,
Fa-dvába' mit csinálhat?
— Szeget ütött a fejükbe,
S kupak-tauacs lett egyszerre:
„Azt mi nekünk meg kell toguunk,
Hagyjuk telbe addig doigunk!?“
— Az am! csak hogy hol a letra? —
„Ejh! ne beszélj ősém Géza!
Nem kell oda letra nekünk —
Egymás hátán is teimegyünk.
Előre hát vaia mennyen!“
— Kapaszkodnak is már ketten...
Ember hatan ember mászik,
Végre feljut egy odaig —
S lekiáltja: „benn a kezem!
Megjesez minujart — csak esendesen.“
...Néma esend lett e szavakra:
Tyűh! a kezem, de vagdalja!...
„Meg van? Kérdik — „Meg van végre.“
Bétkő ugrik, hogy megnézze...
Jaj de nagy baj lett egyszerre,
Mert a feiső ember keze —
Benn szorult a fa-odvában:
...Hogy az ördög lökötötte —
Ott kell hagyni hát örökre!
Es azóta Cs—s népe;
A harkálynak ellensége.

Farkas Károly.

C S A R N O K.

Megyénk multjából.

— Folytatás. —

A Rendek ágyuk durrogása, dob és trombitászó alatt vissza tértek a Gyűlésre; a' Statusok is megjelentek Parola ki adáson: a Zászlóally Sátoránál. — A parola volt, Leopold és Szabadság.

Oberstájd. Gr. Festetits Györgyné, M. Sállér Judith Asszony, a kiben ggy ritka tökéletességekkel bíró Haza Leányát tisztelünk, közel 90 Vendégeknek adott gazdag magyaros Ebédet; estve pedig Magyar Tántot, mellyen nem tsak a' N. Gréven Regementje Tisztjeinek 's a' Zászlóally bélieknek; hanem az ösze gyülekezett egész Nemesi Seregnek tekintetéből is különös vidámság esmérzett ki.

Sokat lehetne még ezen nevezetes napról fejtegetni: de már tsak azt említem, hogy midőn a nagy hévségben fokátka kellett volna a Sátornál állani a Gréven Huszárnak, nem tsak nem zugolódtak; hanem kiváltképpen való örömföket jelentették azon, hogy szerentséjek lehet Hazájok Fijaikat is vagy egyszer ekként megisztelni: s azt vallották érzékeny indulattal, hogy keszek volnának egész nap estig is illy jeles alkalmatossággal levon maradni.

A N. Szala-vármegye Zászlóallyának Kormányzója, Mélt. Gróf Galántai Fekete János ur; Fő Strázsamestere: Mélt. Gróf Tolnai Festetits János ur; Káplánnya: Főtisztelendő Rosty János Apátur; Kapitányai: Gyömörey György és Kiss Ignátz Urak; Fő-Hadnagyai: Kiss János és Nedetzky János Urak; Adjutantjai: Svetits Jakab és Szalabéri Horvát Imre Urak; Zászlótartó: Farkas Lajos Ur; Strázsamesterei: Inkey Menyhárt és Skubits Imre Urak; Köz Vitézei: Domján József (Hadi Szamadó), Deák Péter (Kvartély tsináló), Répás Ferentz, Szizethy Ignátz, Csakauy József, Lelovits Ignátz, Thussy Mihály, Diskay Ferentz, Györfly Antal, Vargha József, Marton György, Sidi László, Kerkapoly János, Thuri László, Agustus István, Felsay János, Ibrany János Farkas Mihály, Gretz József, Domokos Gábor, Horváth József, Salamon László. Zabó Péter, Salamon Ignátz, Deli Boldizsár, Takáts Dániel, Fater Pál, Szentgróthi Horváth József, Botsárdy Gábor Urak. Seborvosa: Kaposy István Ur. Hat Musikussa, 's két Tárogató Sípossal vagynak a' Zászlóallynak és 20 Lovásza is Inasokon kívül.

Torna Ruhájok: világos kék Mente 's Nadrag; feketé Dolmány, feketé Tsótar; feketé Tarsoly — mind aranyra. Továbbá kötsagtoilal 's arany vitézkötéssel ékeskedő Kalpag, melynek tetejéből veres posztó tsügg ki; vegre lejer köpönyeg.

Minden vitéznek nagyon szükséges katonai készülete: ugymint egy pár Pisztolya, Kardja, Sátora 'sa'. Mind ezen készületek megszerzésének ditsósége Gr. Festetits János Uré; melynek edes emlékezetét fel fogja a' Nemes Varmegye Jegyzőkönyve allandóul tartani.

(Vége.)

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptalajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

mult hét szombatján lapunk szerkesztője találkozott velök a budai indóházánál, kik igen szerencséseknak érezték magukat jelen alkalmazásukban főleg azért, hogy hetenként haza mehetnek. Többen közülük már jól beszélnek magyarul s szeretnének télen is valamely budapesti gyárban foglalkozást találni. A Budán felszállókhoz Kelenföldön, Promontoron, Tétényben ismét több csapat muraközi munkás csatlakozott, a kik Alsó Muraköz állomásain szélledek el. Érdekes volt hallani azt az örömrivalgást, a melylyel szülőfalujokat illették, midőn kora reggel a vonatról a beliczei tornyot s szülőföldük szép határát megpillantották. Egyetlen egy sem maradna közülük el a vasárnapi hazajövetelről — így nyilatkoztak kérdezősködésünkre. Az alsó vidékről 60—100 muraközi napszamos állandóan a kiállítás építkezésénél van elfoglalva. Azoknak hogylétéről nem tudunk tájékozást szerezni.

A bíróvadászt, miután a uévjegyzék leérkezett, e hó 18-ára tüzte ki a helybeli szolgabíróság. — Bírót, helyettes bírót és pénztárost fog ezuttal választani a város közönsége. A dologban egy a való s ez az, hogy a lemondott városbíró, Prusztz Alajos, nem hogy meg nem választható, de még csak nem is kandidálható, pedig ő volt az intelligencia jelöltje; s így a miniszteri döntés következében Prusztzot, mert kocsmáros. a város tanácsatésében mint bírót, ezental nélkülözni leszünk kénytelenek.

Város-vizsgák Muraköz hegyvidékén. Ez idén is nagy ünnepéllyel folytak le Muraköz hegyvidékén az évzáró vizsgálatok. Megjelentek azokon: Svastits Benő Zala-vármegye főispánja, dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő, Balaton József apát, Tiszlér József esperes plebános, Gáspárin István plebános, dr. Felber Arthur kir. ügyész, Tóth István tisztartó, Vrancsits Károly felszolgabíró, Margitai József tanítóképezdei igazgató, Rittmüller Ármin, dr. Wenetziáner Istor orvos sat. számos tanügybarát, tanterfű és szülő. A vizsgálatok két napig folytak. E hó 10 délelőtt 8 órákor a vashegyi iskolánál Czinek István áll. tanító mutatta be az évi eredményt tanulóival, 10 órákor pedig a stridói állami tanító (Horváth Gyula igazgató, Danitz Sándor, Danitz Sándorné és Krampatics János). Stridón mozsarak durrogása és a közönség éljenzése fogadta a főispán urat és a vendégeket, Horváth Gyula igazgató szép diadalv alatt üdvözölte a főispán urat, aki örömenek adott kitéjezést, hogy ismét megjelenhet a hegyvidék áll. iskolai vizsgálatain. A stridói vizsgálat egy előfák által alkotott lombsátorban tartott meg: A vizsgálat után kir. tanfelügyelő a magyar nyelv tanításában szorgalmas tanítók közt 770 frt jutalmat osztott ki, s ugyanezen összegből, valamint a jelenlevők által felajánlott egyéb adományokból a stridói és az összes többi állami iskolák jeles növendékei megjutalmaztattak. Délután egy órákor R-Kanizsán Kozma M. vendéglőjében ebédre gyűltek ösze a vizsgálatokon jelenlevők közül mintegy negyvenen. Számos felköszütő mondatott. dr. Ruzsicska Kálmán dr. Wlassits Gyula minisrt, Margitai József Svastics Benő főispánt, dr. Ruzsicska Balaton József zalaegerszegi apátot, Balaton a hazafias muraközi tanítókat, Horváth Gyula a főispánt, Margitai Tisler József esperes-plebánost, Ruzsicska dr. Felber Arthur kir. ügyész, dr. Felber a kir. tanfelügyelőt, Murkovits János a tanító hivatást, Margitai Tóth Istvánt és Vrancsits Károlyt, Tóth a főispánt, Vrancsits a főispánt, Svastits főispán a jelen volt s ügyiránti érdeklődő községi előjárókat és szülőket, Balaton a hölgyeket, Majhen

Ferencz a kir. tanfelügyelőt, dr. Felber a hölgyeket, Svastits Benő Margitait, dr. Ruzsicska a főispánt, Margitai Murkovicsot éltette s köszöntötte fel. Végül főispán ur a hazara mondot felköszöntőt. Délután a rácz-kanizsai áll. iskolában volt a vizsgálat folytatása. Tanítók: Hoffmann Lőrincz és Haraszti I. Másnap a bizottság Királylakra rándult Itt Gáspáris Mihály plebános és gondnoksági elnök szép hasonlatokban gazdag beszéddel üdvözölte a megye főispánját és kíséretét, amelyre főispán ur válaszolt. Rántes Menyhárt áll. tanító a vizsgálaton bemutatván az elért eredményt, a bizottság a határőrsi áll. iskolához ment, melynek Balogh Ferencz a tanítója. Az iskolai vizsgálatok, melyeket évről-évre a főispán, kir. tanfelügyelő, megyei bizottsági tagok, tanügybarátok megjelenése, a muraközi nép és szülők meleg érdeklődése hazafias ünnepekékké varázsol, Határőrsőn befejezést nyertek. A jelenlevők valamennyi iskolánál örömmel győződtek meg azon szép eredményről, melyet a tanítók különösen a magyar nyelv tanításában elérték. A gyermekek szép feleletei, azok fegyelmessége, imáik, a hazafias beszédek nem egyszer fakasztották könnyekre a jelenlevőket. Végül felemlítjük, hogy a magyar nyelv tanításában kitűnő muraközi és vendéklaki tanítók és az összes hegyvidéki áll. iskolák jeles növendékei közt kiosztott jutalmakat a közoktatásügyi miniszter, a megye törvényhatósága, a nemesi választmány, dr. Mandel Pál orsz. képviselő adományozták. Hozzájárultak még Terbócz István min. oszt. tan. Tóth István tisztartó, Balaton József apát, Kozma Márton gondnoksági elnök pénzbeli és Gáspárin Mihály könyvadományokkal.

A parlaki állami elemi iskolának idei értesítőjét Tóth Sándor igazg. szerkesztette. A 12 osztályu iskolában 10 tanító s 1 hitoktató 276 fiut és 255 leányt tanított. — Vidéki 6, a többi helybeli. Magyar köztük 27, német 1, a többi horvát anyanyelvű; román kath 516, izraelita 10. A tavalyi létszámhoz képest a szaporodás 29. A szegény tanulókat segélyező egyesület 72 pár cezmát osztott ki az iskola tanulói között. Az iskola vagyona ingatlanokban 27000, felszerelésekben 3500 frt. Van az iskolának elég gazdag faiskolája is, melyet az igazgató kezel.

„Mentor” ellátási vállalat. Fontos kérdést old meg e vállalat, a mikor az ezredéves országos kiállítás igazgatóságának pártfogása alatt működését megkezdette. A lakáskérdés okozza minden a kiállításra felrándulóknak a legnagyobb gondot, mert nemcsak atiót tart, hogy nem kap lakást, de fél a kiállítás tartama alatt azok drágaságától. — E vállalat száját szállóhelyeit rendezte be és minden jelentkezőnek 7 napra már előre lefoglalja szobáját, jöjjön az a kiállítás tartama alatt bármikor is Budapestre. Az étkezési szelvények a főváros és a kiállítási terület több előkelő vendégülében birnak érvénynyel, míg a közlekedés a lovonat és a villamosvasutall bármely vonalon teljesíthető. A vállalat ellátási könyvecskéi 7 napra szóló szoba, étkezés, közlekedés, kiállítás és szórakoztató szelvényeket tartalmaznak. Azonkívül játszanak a kiállítási tombolán és egy hét napra szóló 2000 koronás baleset biztosítási barchával birnak. — Egy könyvecske ára 42 frt, beszerezhető 2 frt heti, vagy 4 frt 20 kros havi lefizetés mellett már ma és az esetben, ha egy 6 frt 50 kros napi szelvénynyel pótolva lesz, 2 személy által 4 napra bir érvénynyel. Nem osoda, ha az ország minden részéről már is oly nagy számban érkeznek a vállalatához bejelentések és így a közönség helyesen cselekedne, ha minél előbb jelentkeznek, miután a vállalat csak korlátozott számban fogad el előjegyzéseket.

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičuće se sadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Josefa urednika va Čakovec.

Industrija:

Kapitara Fisehel Filipova kam se prodjata i obmane pošiljaju.

na hrvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki otijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obmane se poleg pogodbe i računa.

Sirotče.

(Crtica iz života).

Bil je još u povojih, gda je izgubil oca. Ostal je sam sa mladom ali od tuge i napetosti betežljivom materom. Bil je to ōrnolasi dečarec, crnih očih, blédog lica i slabesnoga tēla. Onda je bil slab, — tim slabiji, čim je očutil življenje, a moral je sve nevolje ovoga svēta spunom kupicom iskapljivati. Svaki koji ima čustva moral ga je sazaljivati. Rodil se je gluh, i tak je gluhonēm. — Sirota mati toliko je zla i tuge podnesla i pretrpela, a kak joj je bilo pri duši, gda je uvidla, da joj je jedino dēte tak nesrećno!

Jednoga hladnoga jesenskog dana dooje sva obnemogla s posla i legne u postelju, iz koje se više nepodigne. Pritisnuv mehku glavicu svoga nevoljnoga jedinca na goreća prsa narēkivala je nevoljna: Bose moj, kak nesrećno umiram! Čēloga života nesam imala srēćnoga i veselog danka. Uvēk me zlo dostigavalo, pak u takvom stanju i umiram! Oh, da mi je dēte barem obkrljeno. Da more čuti i govoriti! U oči svoje smrti nemorem mu reći zadnji „s Bogom“ nemogu reći kak, — kak ga žarko ljubim, nemorem mu svetovati, ar ono nečuje. Nemorem ga u ničem podučiti, neimam ga komu preporučiti, ar ono negovori. Nevoljnik moj! . . i sve jak e i jakse pritiskavala

je glavicu nevoljnog dēteta k svojemu bolnomu tēlu, a iz njedra trgne joj žuhek plač.

Nebogo dēte nēje moglo niti pomisliti, niti znati, kaj se dogodja okolo njaga, te ju je samo gledalo s bistrimi očicama, a gda opazi mater si u suzah, onda i ono brizne u plač.

Na jededput betežnica zakašlje, a glava se spusti na zglavnje. Utrudnjene oči obrne k dētetu, — ruke su joj malaksale — još časek i bila je mrtva.

Kad je dēte vidlo, da mati mirno i tiho leži, raztegne se do nje te priljubiv se s glavicom poleg mrtve matere, sladko je zasपालo.

Prebudivši se drugi dan i opaziv, da se mati negiblje, stan eju drmati i buditi misleć tužen, da mu draga majčica spi. — Došli su susēti i pokopali su ju. — Vezda je sam ostal na svētu. Nigdo ga nē je hotel prigrliti. Nigdo nē je imel toliko ljubavi, da bi se za njega zauzel! I kaj bi s njim s gluhonēmim! A on nevoljen svaki denje mislil na one tople zagrljaje (objimanje) materine, kojih već nē je bilo; na one zalogaje, koje je majčica od ustah si odzimala; na one blage i njezne ručice mamične, skojimi ga je milovala. Ali vezda svega toga neima više. Nigdē za njega nē je bilo zakutka, te bi hodil na grob materin i ondē po čēli den gladen i žeden očekival, jeli se bude podigla mama Zahman mu očekivanjae. Nje neima više. Najpotlje, da nepo-

gine od zime i glada, prijelaga je k sebi na občinski trošek jedna dole spala osobe. Nē je ovdē našel one blagosti i ljubavi mamičine; nēje ovdē videl sladkoga i ljubečega pogleda majčinnoga, nego je na svakom koraku moral počutiti, da je nepotreben i da je na trh.

Već mu se navršilo i 12 lētah, a bil je slab i neprikladen za svaki posel. Koliki je udarec podnesel.

Gda bi samo s čim zaštropotal, već su ga tukli, a nevoljnik nē je znal zbog česa ga mrcvariju. Bojal se jih je kak živoga ognja, te su ga silom domu terati morali. Da jim ipak nekaj dēla, poslali su ga prosjačiti. To mu se je dopalo, barem ga nigdo nē je tukel i mrcvaril. . . Najpotlje mu se dragi Bog smiloval.

Premoknuv jednoga dneva nablđil se i odišla mu dušica, da se ondē gore nad zvēzdamu sdružiti s dušicom sladke majčice. Nigdo nē je izbrisal suze za nevoljnikom. A gda su nad nim napravili grobić, reče jeden:

Vezda bude mnogo srećneši, nego za života.

Iz. M. Kath. Viestnika.

Na egzamenu.

II.

Ja sam vse, kaj spada, vpeljal vu zapianik, radnuć se, kak bude dalje išlo s Petrom, ako on nastavi po svojem.

ZABAVA.

Dva pijanca.

Kak se zle navade nije moći odučiti, to je težko povedati, grieh z-navadom postane drugom naravju, a vlastita prijašnja narav ima se ovoj drugoj vugnuti. To je vrlo težka star, kak to još rimski Horacius, a kasno za njim sv. Augustin pise.

To bi mogel i Nacek Žganjičnjak potvrditi, akoprem o Horacijusu nikada niti rieči, a od svetog Augustina vrlo malo je čul. Nacek je bil najme podpunji pijanec te je bil zehelznimi lanc i tam oštariju k-zviezdi svezan te je nije bil mogući odrgrnuti, makar je i negda ponegda i to probal. Lanac najme je bila navada, a ta se tak lahko novtrgne.

Nacek je bil ledičen a pri zviezdi je bilo uvijek dosta zabave, te je na posliedku tak daleko došlo, da je Nacek svaki on dan za zgubljeni držal, kada nebi bil mogel u krčmu dojti i tam nekakom pokazati, da nisu svi poziraki jednaki. I ostarjas je bil čoviek, koj nije odmah u gotovom zahtieval plaću, kak to mnogi drugi zahtievaju po celoj zemlji. Ostarjas je nekoliko maseseh bielom krajdom po crnoj tabli pisal pisal, a zatim si je odpeljal jednu kravu iz štale Nacekove i znjom dug zbrisal. Sad je na tabli bilo opet prostora za pisati,

dok nije i drugoj kravi dugočasno postalo te se je i po nju moralo dojti. Kad su bile krave zbogom došle su smōčne sienokōše na red, pošto Nacek sam nije sieno jel. Zatim si je ostarjas poglednul i vuzput Nacekova polja, koja su mu dopala.

Sad se je nekaj pripetilo, kaj bi bilo skoro krčmarove pekleske račune pokvarilo.

Došli su najme u faru missionari, i naš Nacek, koj je više iz znatizeljnosti nego li iz pobožnosti knjihovim prodečtvam u cirkvu došel, bil je poslie jedne prodeke, u kojoj je svećenik pjanstvo i istoga posledice živahno prodekuval, tak potresen, da si je čvrsto naprvo vzel, svoj nevajljani način življenja ostaviti i u triezvost se povrnuti.

On se je pred istim svećenikom izpovedal i za stalno obećal nikada više niti korak u krčmu učiniti pak makar ga bu to i veliku artvu obladanja samoga sebe koštalo.

Zadovoljstvom, koje more samo čista savjest i optučna volja podati, ostavi Nacek cirkvu te se odpravi domov. Zalibože, vodil je put iz cirkve k njegovomu domu mimo krčme k-zviezdi, koje šild se je iz daleka tak liepo svietil, kak se samo zviezda svietiti more. Ali Nacek je bil u svojoj odluki jak. On se jednako kak svieća u vis postavi i prekriževimi rukami gledil tu zavadjajuću zviezdu, koja se je u vietru sim tam nihala,

posve kuražuo, te dočim je opet dalje pošel, pričel je u sebi mrmlati:

„Ti me već nedobiš, ti lebudij kakva zviezda ti, ti se slobodno svieti kak se hočeš! Ja već imam toliko stalnosti, da me nezapeljaš razmeš!“ —

Niti krčmar, koj pod vrati stal i svoju plešivu glavu lufal te ga pozival, nije ga mogel sklonuti, da nutar stupi. Nacek se u nikakov dogovor nije hotel zapušćati, nego obrne svojemu pokvaritelju ledja i otide srećno mimo te pogibeljna kuće.

Sad si je u sebi moral priznati, da je bil baš fajn dečko, te je opet glavom klimajuću za se mrmljal: „Dobro si se dečko držal! Baš junački! Nebi niti sam bil mislil, da buš mogel ovak liepo mimo oditi. Znaš kaj?“ — veli, kak da se je nekaj domislil — „Jer si bil ovak fajn dečko, moraš si zato pol litre privuščiti!“

To zgovori, obrne se i zgine u krčmi kzviezdi, a zadnje stvari su bile još gorje od prvih, te je Nacek za nekoliko godiu dokončal zēgani i zmržnjeni zajedno, u grabi, zēgani od žganice a zmržnjeni od zime.

I ovak je Nacek liepi primer, kak je težko uad strastjum gospođar biti, ako je već nad nami mah prevzela. Zato se more punim pravom božja milošća nazvati, ako se takov rob svojih strastih, jedan gotov lump, na jedan krat obrne i popravi.

— Vezda vas budemo izpitavali iz zornice obuke.

Peter je odprl vusta, pak je gledal izpitatelja.

— Povečte mi — rekel je inspektor, pokasujuč na ormar, — kaj je ono?

— He, he, visokoprečastni gospodin, im ono je — Bog vam naj bu dober — ormar, ormar je ono.

— Gdo je napravil ormara?

Im — Bog vam naj bu dober — ormara je napravil majster.

— Koji majster? Kak se zove takov majster?

— Nisem bil ovdí, kad se delal ormar, pak nemrem znati za ime majstra.

— Jeli je ormara napravil kovač?

— Bog vam bil dober, im ja nisem tak slab vumozgu, da bi mislil, da ormara dela kovač, a „tišljari“ morti motike. On kuje, a ov „tišljari“.

— Od česa se delaju ormari?

— Vi se zmenom, visoko prečastni gospodin? Šalite. Im ormari se delaju iz dréva.

— Od kakvoga vse?

Peter je nabrojil jelovo, orehovo, česnjovo i. t. d. drévo.

— Jeli vi poznate jelovinu?

— Bog vam bil dober, im jele pri mojej hiži na strani rasteju.

— Čemu nam je ormar?

— Za kaj kaj: spravlja se rubje, oprava hrana i pitvina itd.

— Jeli se vu ov ormar — i izpitatelj pokazal je na on vu školispravlja hrana?

— Spravljaju se akti i knjige.

— I nikaj više?

— Mogel bi se i lpenez spraviti, kad ga bilo, pak i falat špeha, flaša zganice ili vina, — Peter si je pocel gladiti mustače:

— Anda bi vi vu školski ormar metali špeha, vino i zganicu?

— A zakaj né, Bog vam naj bu dober! Gda čovek ogladni i osuši mu se grlo, vičuč po dvě vure na one magarce, nebi škodilo malo založiti i gucnuti. Ja sam vu kancelariji

imel vu svojem ormaru navék kaj za oblesnuti i gucnuti.

— Ali to nije smelo biti! — razljutil se je prežeš.

— Bilo le i prešlo, visoko prečastni gospodin, pak zakaj se srdite, zbog onoga, kaj je prešlo?

— Vi bi mórti i vu školi vu ormaru deržali žganicu i vino?

— Bil bi, da nisam od vas čul, da to nije smelo biti niti vu kumpanijskoj kancelariji. Izpitatelj vzal je štanku, odprl i dal je Petru.

— Čitajte štivo „Koža“.

Peter je po teškoj muki prečtel štivo.

— Pripovedajte nam, od česa ste čteli?

— Čital sam, visoko prečastni gospodin, od kože.

— Jeli vi poznate kozu?

— Bog vam bil dober, kak da nebi poznal kozu, kad ih imam do petdeset domaj.

— Jeli je koza na kvar?

— Kak bil bila na kvar, visoko prečastni gospodin, kad ju deržimo zaradi mljeka...

— Anda vi neznate da kozo dela kvara?

— Neznam!

— Koza čini kvara vu šumi, ar...

— Gdo vam je to povedal, visoko prečastni gospodin? Sigurno je, da vas je negdo vkanil.

— Nevtičite se vu govor i pričekajte dok ja dovršim, — rekel je oštro izpitatelj.

— Koze delaju kvara, ar odgrizavaju mladice i...

— Nije tu kvara nikakvoga, visoko prečastni gospodin, a bil bi kvar, kad bi koze mogle pojediti bukve, hraste, i t. d. Da nije sekire, nebi po kozah naše šume stradale, im ja moram to bolje znati od vas, kajti sam bil dve ljeti »logar«, a vi se vu to nerazmete, ar ste vu varašu rodjeni i odhranjeni, pak nimate pojma o šumi.

Izpitatelj se nasmejao Petrovoj prostodušnosti.

— Povečte mi, vu koji razred spada koza?

— A Bog vas je dal, ali ja toga neznam. Ja samo znam, da koza spada med koze.

— Jeli poznate vuka? — srdito je pitaj inspektor.

— Kak ga nebi poznal. Poznam ga bolje kak vas.

— Vu koji razred spada vuk?

Niti to vam neznam.

— Jeli morete vi kozu i vuka vu isti razred deti? — razljutil se izpitatelj.

— Nemrem.

— A zakaj né? oceril se izpitatelj.

— Ako bi vuka i kozu vu jeden razred postavil, — he, he, he...

— Vi šalu sbijate, a zaboravljate da egzamen polazete,

— Im se nej nesrdiju, visoko prečastni gospodin, im ja nisam tak bedast, da bi kozu i vuka vu jeden razred del.

— A zakaj né?

Mi tri smo vudrili vu grohoten smeh, a videč to Peter — i on se je smejal.

Prežeš je zamrmijal nekač črez zube, naslonil se na desnu ruku, pak je počel gledati kipe na sténi, a onda je zgledal na ormaru globusa.

— Kaj je ono na ormaru?

— Ono ie velika tikva sa žutim obročem.

— Vi ste se slabo pripravili za egzamen. Im ono je globus, ono nam predstavlja našu zemlju. Kakve je forme naša zemlja?

— Bog vam daj dobro, visoko prečastni gospodin, nigdar nisam niti na to mislil da vidim kakve je forme! a opet neznam odkud bi mogel to razgledati.

— Meni se čini, da šalu delate! — rekel je zlovoljno inspektor.

— To mi nije ni na kraj pameti. Kaj znam znam, a kaj neznam bum se već navčil, samo budite strpljivi s menom.

Takov slučaj je bil pri staklaru Miškecu. I on je radje videl šuple kupice nego obločna stekla te je bil toga mnjenja, da radi svoje meštrije mora pri krčmaru trošiti, kak to mnogi delaju i pri tom mnogo više posejaju nego li ženju. A staklar Miškec je bil osobita vrst lumpa. On je bil tak nazvani kvartalni pijanec, to jest, on je samo se svaki fertal lieta opil, ali onda za hasen. Navadno je bil Miškec marljiv i triezui delavec, hranil je ženu i diacu pošteno, te si je uvijek dal truda, ako je gde kaj bilo zaslužiti. Ali kad je njegovu vrijeme došlo, a to pak je tak sigurno došlo, kvatri u kolendaru, tak je Miškec ves drugi postal. Na miestu u svojem verčstatu stekla u rame rezati, sedel je negda po osam dni, dan i noč u krčmi te je sve pil, kaj je samo pred njega došlo, vino, pivo, žganicu i plaviša te se je pri tom vladal kak on pravi oberlump. Ako već nije mogel siedeti, tak je ležal pod stolom ili u stali pri svinjah — jedna svinja pri drugoj. — To sve je znalo, kak je već rečeno, po osam dni trajati. Zatim se je stal i opet išel na svoj posel, dok je opet njegovo vrijeme došlo.

To vrijeme je anda jedan krat došlo. Miškec je pri krzni opet više natoravil, nego li je nositi mogel te je po svojoj navadi ležal u stali.

U sobi nutri pak je sedel gospon plebanuš pri kupici črlenoga te se je sa domaćim

gosponom provizorom i učiteljem tarokiral. Gospona plebanuša pns „Šarko“ je polag sedel i gledal. Kajti pak mu se nisu dali snjimi igrati a niti Pagata prav nije poznal, postalo je konačno Šarku dugočasno, tak, da je za kelnericom odičel te si u kući primeru za se zabavu iskal. Medjutim domača mačka odišla je na pohod k-susedi, a domaći mali pesek se je slugom u varaš odpeljaj po sir i klobasice za nedelju. Ovak je Šarko bil zadovoljan, da je barem u stali Miškeca našel, skojim se je dosta ugodno zabavijal. Najprije je okolo na podu ležećega Miškeca nekoliko krat obišel te si je svoju igraču dobro poluknul. Zatim je nekoliko krat na njega zalajal, te mu je u svojem pesjem jeziku rekel, da se nek stane. Ali kad se Miškec sve jedno nije gibal, pričel je je Šarko svojom desnom capom drapati te mu obraz lizati, za da se osvedoči, jeli Miškec još diše ili je mrtav. Miškec je ravnič još dihal ali tak nekak čudno, da je Šarko bil ošviedočen, da je Miškec betezen, te se mora sledi i u postelj leči. Anda se Šarko odmah prime diela i pričme Miškecove podrapane hlače vleči i natezati, dok ih je znjega dole potegnul. To je Šarku bilo nelizerno veselje te iz tog razloga stum tečnum odečum bežal k-svojemu gazdi, gospodinu plebanušu, da mu ju pokaže.

Na to skoče kartaši gore, na najveće nezadovoljstvo gospona provizora, koj je baš

hotel »Pagat ultimo« povedati, hite karte skup i idu k-stali. Gospon provizor je moral zajimi iti. Ali u stali više nije bilo Miškeca. Zima ga je prebudila i jer je njegovo vrijeme baš sad bilo izišlo, tak je domov otišiel, bez da je opazil, da njegova odeča nije za javnost.

Ali ulični dečki su to dobro opazili, i muži i žene takaj, te se sad već Miškec za izmehavanje nije trebal brinuti, jer i kasnije, gde se goder pokazal, kazali su pratom na njega i med smiehom vikali: „To je on lump, kojemu je fkrovski Šarko hlače slekeli.“

Sad ali se je Miškec ipak u dušu nutar aramil, te se je u sebi zaklel, da se bu popravi, a zakletvu je takaj i držal do današnjega dana, kak mi je za stalno poznato. Ovu pripovest mi je sam gospon plebanuš pripovedal, tr sam tum prilikum imal ugodnost, Šarka vlastitimi očmi videti i osobno poznati. —

Od rieči do rieči.

Nieki novoimenovani gospodin plebanuš je jednoč prvi krat došel u kuću svojeg farnika. Osamgodišnji sinčić istoga je u to vrijeme nepomično, kakti cepec, stal pri peći naslonjen. Njegov otac nad nespretnostjum sina ozlovoljen veli mu srdito: „Šim hodi k-gospodinj plebanušu pak reči barem dobar dan; ti neotesanec.“ To dečko odmah poslušne, te dojduci pred gospodina plebanuša, pozdravi ga: „Dobar dan ti neotesanec!“ — Em. Kollaz.

Bosanski zajam.

— Vi ste se vrlo hrdjavo za egzamen pripravili, a računate, da budete dobili dobru svedočbu. Zorna obuka ide plantavo, čitanje herdjavo, slovnica nikak, a o zemljopisu neimate ni pojma. Jeli znate barem kaj iz fizike, geometrije, n. pr. o barometru, kubusu i t. d.?

Peter ni bělo ni črno, samo je pobožil ruke na klup, pak je gledal inšpektora. Nazadnje pak je zblehtnual:

— Im znaju kaj visoko predaatni gospodin, ali prez zamere. Ja bum doblil „cvajte klas“ (drugi red), ali to je nē nkaj. Da bi pak ja bil poslulnual moju Katu, bil bi mogel „prifung ablegati.“ Dobro je kad kada i ženu poslulnuali.

— A kak to mislite, Peter? zapital je moj direktor.

— Eto tak, naj njim bu Bog dober. — Kata mi je rekla, kaj nebi mel spraznimi rukami do gospode, nego da bi naklal na Macka dvē vrece pšenice, pak bi se onda taki spoznal s gospodom. A ja sam njoj rekell: tiho budil ti bedasta glava, nije to tak denes kak je prvije bilo. Denes se znanostjum ide napred ili „avancira“. Ako mi moj mozek ne bude pomogel, bogme pšenica nebude. Med timtoga denes sam providel, da je moja Kata spametneša kak ja, koji sam vno go ljet s gospodom sluzil. Da sam donesell dara (mito), nebi to išlo tak šepavo.

Inšpektor je skočil sastolca, a moj Peter bëgec do vrat, pak je rekell:

— Najte se srditi — naj vam bu Bož dobor — ali ja velim, da je Kata imala prav. I Peter je otišel. Egžamen je bil dovršen, ar se je Peter nē povrnuil.

Za tri ljeta srel sam ja Petra na senjmu. Bil je opravljen vu civilno opravu. Medajja mu nije bila na kaputu. Rekell mi je, da je ve „egžekutor“ i da mu je dobro, ar zna sluziti, pak makar da nerazme kak gospoda kozu i vuka vu jeden razred metati.

Priredil:

Glad Ferencz.

KAJ JE NOVOGA?

Poziv na predplatu.

Prvim dnevom meseca julišua odprla se je predplata na novine „Medjimurje“ za tretji fertalj.

Prosimo stoga postavane naše predplatnike, da nam na početku tretjega fertalja predplatne zaostatke po pošti poslujaju, a predplate za tretji fertalj ponovuju.

Novi predplatniki moreju vsaki dan pristupiti. Čena naših novinah je: Za jeden fertalj 1 for., za pol ljeta 2 for., a za čzlo ljeta 4 for.

Za pošilanje predplate poštom, molimo da se upotrebluju samo poštanke naputnice.

Vu Budimpešti, 2. julišua.

Vu službenih novinah počimaju danas objave provedbenih naredbah k cirkvena političkih zakonah. Prva naredba ministra prezeša odredjuje, da zakon o ženitbenom pravu stupa život prvoga oktobra, druga odredjuje isto za državne matice i religiju (veru) děca, Posebna naredba ustanovljuje isto i za Fiumu.

Kak je poznato zaključili su obojva parlamenti vu Beču i Budimpešti, da se Bosni i Hercegovini dozvolj sklopiti zajam (posudbu) od 24 milijuna krunah za odkup željeznica i neke investicije. Zajednički državni ministri financijah Benjamin pl. Kállay raspisal je tom povodom ograničeno natjecanje i pozval pet austrijskih i pet magjarskih bankovnih zavodah, da najduže do 15. julišua predadu offerte za taj zajam, koji se ima sa 4%, ukamatiti i 60 godina odplatiti. K natjecanju su pozvani iz Beča: Bankovno društvo, zemljovjeresijski zavod, vjereski zavod, ländlerbanka i unionbanka; iz Budimpešte: Banka za industriju i trgovinu, komercijalna banka, eskomptna i mje-njačka banka, hipotekama banka i magjarska kreditna banka.

Pučanstvo grada Sarajeva.

Iz Sarajeva javljaju: Denes je poznat rezultat posljednog pučkog popisa za grad Sarajevo, vu kom je nabrojeno vsega skupa 37.800 dušah, t. j. za 11.000 ili 44% više nego li pred 10 ljetmi: Najveksi prirast izkazuju katoliki.

Nadvojvoda Karlo Ljudevit sa tovarušicom vu Londonu.

Iz Londona su telegrafirali 3. julišua: Nadvojvoda Karlo Ljudevit i nadvojvodkinja Marija Terezija primili su danas vu „Hotelu Albemarle“ razne, pohode bili su nazočni po pridan kod vojvode i vojvodkinje Sachsen-Koburške vrtnoj svetčanosti, ter su sa tim vu galakočiji pošli ne Paddingtonbanhof, odkud su se ob 7 vuri na večer odpeljali vu Windsor. Tu je vu čast visokih gostih kraljica Viktorija dala obed. Gosti su vu dvoru prenočili.

Kraljevina vdovica nadvojvodkinja Štefanija.

Kraljevna-vdovica nadvojvodkinja Štefanija odputovala je 4. julišua pred poldan vu pratnji svog vrhovnog nadvornika, baruna Gudenusu, vrhovne nadvornice, grofice Gondrecourt i dvorske gospodje grofice Pálffy iz Beča vu Regensburg; gde je pohodila kneževsku familiju Thurn-Taxis, a 5. julišua je nastavila putovanje vu Englezku, gde se bude zezala vu Windsoru s nadvojvodom Karlom Ljudevitom.

Viher i tuča vu Beču.

Pred par dnevi bësnil je nad Bečom strahoviti viher s jakom tučom, koja je oso bito goricam vu XIX. gradskom kotaru zrokovala znamenitoga kvara.

Srce Ljudevita XVII.

Iz Pariza su javili: Vu nazočnosti vno-grobrojnih legitimistah predala je vu Nevillyu familija Dumont grafu Mailleu, zastupniku Don Carlosa, kristalnu vasu, koja sadržava srce nesrećnoga dauphina Ljudevita, sina Ljudevita XVI. Familija je posedovala ovu relikviju, koja je ovjerovljena, od vno go ljet Srce se bude spravilo vu grufu vu Frohsdorfu kod bečkog Novog mesta.

Samoubojstvo kadėta.

Julišua 2. vu jutro se je vu Beču pitomac pjesačke kadetske škole, 18 ljet star Augustin Molnar, koji je doduše polužil

dosta povoljen rezultat vu školi, ali je navěk živel vu strahu pred egzamenom. Strelil se je iz Manlicherove puške vu dvorani za vućenje.

Imetek franczkih državnikah.

Parizke novine „Figaro“ donosiju povodom predstojeće 25 godišnjice članak, vu kojem opisuje financijalni položaj prezešov franczke republike, ter nekojih odličnih državnikah. Spomena je vrdna već i ta okolnost, da je tretja republika doživela veku starost, nego li ikoja vladavine od sto ljet. Prvi prezeš republike Thiers vladal je 27 meseci, ali se nije ni malo pomogel. Ljeta 1833. oženil je frajljicu Dosue, s kojom je doblil veliki miraz (herbiju), — a silne mu je honorare donesla njegova „Historija konzulata i carstva“. Kad je ljeta 1877. vumrl, ostavil je imetek od 3 milijuna. — Maršal Mac Mahon samo je od svog imetka pridall, a živel jedino od maršalske plaće, koja za velkog gospodina nije prevelika. — Jules Grévy imal je ljeta 1879, kad je postal prezeš, rentu od 20.000 franakah, a kad 1891. vumrl, ostavil je imetek od 6 milijuna franakah i kaj ih je prišparal. Carnot po dušnom spoznanju vse je izdal, kaj je od orsaga prijel. On je imal 50.000 forinti rente, koju je ostavil i svojoj vdovici, koja je odbila vsaku penziju.

Gambetta je ostavil po svojoj smrti 8.000 for. rente. — Ferry je još nekaj zgubil. — Casimir Perier bil je kratko vrēme predsednik, a da bi se moglo o njem govoriti. On posjeduje imetek od 40 milijuna franakah, doklaml Felixa Faure čemiju na 4 milijuna franakah. Predsjedniki Brisson i Challemeil-Lacour nisu bogatši, — a Burdeau je bil siromak. Na mesto njih razmeli su drugi bolje imetka si priskrbeti.

Razpiti ženitbah.

Vu Englezkoj dohadja komaj na 577 ženitbah jeden sudbeni razpit, ali i ti su jako rēdki, ar žene neimaju volje da se izlažu nepriličnom preslušavanju pri sudu. Po jedno razpitanje dohadja vu Rusiji na 450 ženitbah, vu Belgiji na 169, vu Škotskoj na 331, vu Magjarskoj na 149, vu Austriji na 148, vu Švedskoj na 134, vu Holandezkoj na 132, vu Badenskoj 100, vu Franczkoj na 87, vu čeljoj Njemčkoj poprečno 62, vu Prajskoj na 59, vu Švajcarskoj 1 na 21, Vu Holnuth dohadja dapače na vsakih 6 ženitbah po 1 razpitanje.

LOTERIJA

Buda 7-ga julišua 1895.

68 28 19 29 73

Gabona arak — Otana žitka.

1 m.-máza.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	650—	
Zab	Zob	6.00—	
Rozs	Hrk	5.25—	
Kukoricza ó	Kuruza stara		
„ u	„ nova	6.80—	
Árpa	Ječmen	5.50—	
Fehér bab u	Grah beli	7.—	
Sárga „ „	„ žuti	6.—	
Vegyes „ „	„ zmėšan	5.50	
Lenmag	Len	10.—	
Bükköny	Grahorka	5.50.—	

felvett ingatlan ugyanazon tcz. alapján egészben 34 frt; ugyanazon tjkvben A† 2980 hrsz. a ugyanazok tulajdonául felvett ingatlan ugyanazon tcz. alapján egészben 21 frt; — ugyanazon tjkvben A† 5372/a hrsz. a ugyanazok tulajdonául felvett ingatlan ugyanazon tcz. alapján 13 frt; a szent-máriai 1297 sz. tjkvben A† 63/6 hrsz. a, Kopsa Mária ferj. Golubics Lukácsné tulajdonául felvett ingatlan az 1881 évi LX. tcz. 156. §-ának d) pontja alapján egészben 206 frt; a szent-máriai 1877 sz. tjkvben A† 393 hrsz. a. Kanizsai József és neje Szerpák Teréz tulajdonául felvett ingatlan az 1881 évi LX. tcz. 156. §-a alapján egészben 29 frt; ugyanazon tjkvben A† 659 hrsz. a. ugyanazok tulajdo-

nál felvett ingatlan ugyanazon tcz. alapján egészben 29 frt; — ugyanazon tjkvben A† 675/a hrsz. a. ugyanazok tulajdonául felvett ingatlan ugyanazon tcz. alapján egészben 29 frt; a szent-máriai 1878 sz. tjkvben A† 5129 hrsz. a. Hunyad András és neje Szmerk Borbála tulajdonául felvett ingatlan ugyanazon tcz. alapján egészben 22 frt becsértékben Szt.-Mária község házául, 1895. évi július hó 25. napján délelőtt 10 órakor Szébényi Lajos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%.-át készpénzben vagy óvadékképes papir-

ban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben még — pedig az első az árverés jogerőre emelkedéstől számított 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 45 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 60 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6%, kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg a megállapított árverési feltételek, a perlaki kir. járásbíróság tkvi. osztályánál és Szent-Mária község előljáráóságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. 777 A kir. járásbíróság, tkvi. hivatala. Perlakon, 1895. március hó 5-én.

KOTZÓ PÁL

GÉPÉSZMÉRNÖK

Budapest, Ullői-ut 18. sz. alatt.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2, és 4 lóerejű szöges cséplőkészületeket továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű szines gőzcséplőkészületeket, hosszú szalmarúzókkal alsó szelével és rendkívül nagy felületű rostákkal, arphéjazóval és választóhengerral.

Fa- és szénfűtő és eredeti szalmafüstő GŐZMOZGONYOKAT

Továbbá R. GARRET & SONS felülmulhatatlan 40% tüzelőanyag megtakarító.

Compound gőzmozgonyokat

legjobbnek elismert brandtfordi önműködő amerikai kéveket arató gépeket. Eredeti amerikai szénagyújtóit 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált ruddal. Sorvető és szóróvető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek! 752 Jldéki ügyadók kerestetnek. 7-7

878 — 1895. *Perlak mezőváros előljáráóság.*

Hirdetmény.

Perlak mezőváros előljáráóság részéről közhírre tetik, miszerint a város tulajdonát képező

1. vadászati-jog 6 évre
2. nagyvendéglő 3 „
3. ottoki csárda 3 „

1895. évi augusztus hó 5-én d. e. 9 órakor

a városház tanácstermében nyilvános szóbeli árverésen haszonberbe adatnak.

Bérletek kezdődnek 1896 évi január hó 1-ső napján.

Bánatpénz a kikiáltási ár 10%-a, mely a leendő bérlő által egy negyedévi bérösszeg erejéig, az árverés után azonnal kiegészítendő.

Bérösszegek negyedévenként előre a községi pénztárba fizetendők.

Részletesebb feltételek a városi irodában hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Perlakon, 1895. évi július 1-én.

Krampats József, 779 1-2 jegyző.

Malek István, bíró.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállítási igazgatóság pártfogása alatt*) lévő

*) E pártfogást DÁNIEL ERNŐ magy. kir. keresk. min. ur. 0 nagyméltósága 4512/90 sz. leiratában biztosította.

„MENTOR“ Ellátási-Vállalat

BUDAPEST, Kerepesi-ut 22. szám

az ezredéves országos kiállítást látogatók számára kibocsájt 42 frt értékben 1 frt heti vagy 4 frt 20 kr. havi befizetés mellett

Elszállásolás: saját új szállóhelyeinken étkezés a főváros és a kiállítás előkelőbb éttermeiben.

• ELLÁTÁSI KÖNYVECSKÉKET •

melyek a kiállítás egész tartama alatt 7 napra szóló szoba-, étkezés-, közlekedés-, kiállítás- és szórakoztatási-szelvényeket, 1 kiállítási tombolajegyet, végül egy 2000 kóronás baleset biztosításit bázrát tartalmaznak

Egy ilyen könyvecskét, (2 személy is használhat 4-4 napra, ha 6 frt 50 krral pótolva lesz). — Előfizetéseket csakis korlátolt számban (az első részlet beküldése mellett) már most elfogadnak, valamint bővebb felvilágosítással szolgálnak:

— A Budapest-Erzsébetvárosi Bank — A „Mentor“ Ellátási-Vállalat. —

Dr. Mörzsányi Károly, országgy. képviselő, mint t. elnök.

Ehrlich G. Gusztáv, f. biz. tag, gyáros, mint elnök.

Röszke Lajos, igazgató.

Hegedűs Dániel, titkár.

Takács Zsigmond, az Első magy. Ált. Bizt. társ. közp. főfelügy.

Stadler Károly, f. biz. tag, hoz- és szálloda-tulajdonos.

Prospectust kívánatra ingyen és bérmentve.

755 1-2